

KURYER LITEWSKI

W WILNIE DNIA 2 WRZESNIA N. S. 1812 ROKU.

POLSKA

Z Pińska dnia 30 Lipca.

W czasie ustępu nieprzyjaciół znajdując się w Pińsku i będąc świadkiem scen prawdziwie rozrzewniających, iakie, wielki tylko odrodzenia się Ojczyzny wypadek i mocne dobrych Jej synów uczucia wystawić mogły, rozumiem, że tego tak wielkiego iak pięknego zdarzenia, wszystkie opisując okoliczności, dam obraz współrodakom przyjemny a może i Wybawcy naszego, wśród Jego wielkich bohatyryskich czynów na moment uwagę ściągnąć zdolny. Naprzód gdy rząd moskiewski czynniey niż kiedykolwiek wywożeniem z Pińska znacznych swoich zapasów żywności i innych artykułów wojskowych zajął się i umyślnie członka Rządu Guberskiego do prędkiego skutecznienia tej wywozki i do spalania reszty przysłał; obywatele tego powiatu domyślając się o zbliżeniu się zastępów Wybawcy, nie dali ludzi do uprowadzenia wodą uładowanych statków, odmówili nakazanych sześciu tysięcy furmanek, 800 wołów i koni pod artylerją. Oświadczyli wyraźnie członkowi Rządu, że wywozić magazynów ani ich palić nie dopuszczają. Wzięli się do broni, iaką kto miał. Zebrałi swych włóścian opatrzonych dzidami i kosami. Otoczyli wszystkie magazyny, rozstawili wokoło pikiety i pod przewodnictwem JO. Xiążęcia Karola Lubeckiego, (dziśszego na seym delegata) całe też obywatelstwo dzień i noc na koniach utrzymywało straż pilną i na wszystkie strony wysyłało z pośrodku siebie podiażdy—Wtém zrządzenia najsłabszhey Opatrzności, odpowiedziały przeczuciom. Po trzech dniach tego tak delikatnego położenia, odebraliśmy wiadomość, że posiłkowe Najjaśnieyszego Cesarza Francuzów wojsko pod dowództwem Xięcia *Schwartzenberga* już w Kobryniu stanęło, oraz, że ze wszystkich swoich stanowisk Moskale cofnąwszy się, już te strony opuszczają. W ten czas to szczęście powszechne, tém większy wzbudziło zapal. Nie było już żadney osoby, żadney klasy, ani stanu nie wymuiąc, coby była nieczynną. Jedni udali się z błagalną do Xcia *Schwartzenberga* prośbą o przysłanie jednego przynajmniej szwadronu, drudzy strzegli Moskiewskiey kassy, innych posłano w pogoń za widzianym o mil kilka od Pińska przechodzącym transportem amunicyi, który, składający się z wozów 18, nazajutrz do miasta przyprowadzony został. Dalsi pod przewodnictwem W. *Twardowskiego* zapędziwszy się aż pod sam oboz korpusu *Tormansowa*, wzięli bez wystrzału 80 żołnierzy i dwóch oficerów. Obywatel tegoż powiatu JP. *Fabian Hornicz* zajął się w tym samym czasie zbieraniem ochotnika i onych w dwóch dniach zaciągnąwszy trzydziestu kilku, napadł na przechodzący oddział bagażów półku Moskiewskich ułanów, a znalazłszy broń i mundury, swoją komendę oddział i uzbroił. Przybył natenczas oddział Węgierskich huzarów ze 40 ludzi złożony. O pół mili za miastem przez biegnących obywateli i lud spotkany, rozrzewniony tak pięknym zapalem, zdumiały rozlegającemi się okrzykami radości, dzielił szczęścia uczucie i odpowiadał wykrzykując: *Niech żyje Ojczyzna Polaków i tak dobrzy iey Synowie!*—Zatém zajęli Węgrzyni straż miasta i ma-

gazynów. Wzięli kasę ze 46 tysięcy rubli assygnacyonnych i 4 tysięcy srebrnych złożoną. Znaleźli w magazynach dwa miliony centnarów soli, do sta tysięcy centnarów maki i sucharów, niezmierne mnóstwo furazów, kilkanaście tysięcy garcy wódki i 480 wołów. Kommenderujący tym oddziałem officer, posyłając Xiążęciu *Schwartzenbergowi* rapport o zdobyczy, cenilią więcej pięciu milionów złotych polskich.—Przygotowany tegoż samego dnia dla przybyłego wojska bal u JW. *Skirmunta* Marszałka tego powiatu, przez godzin 6 trwający, zdawał się momentem, bo szczęście istotne, uniesienia się radości, wesołe okrzyki, spełnianie Najjaśnieyszego Wybawcy toasty, ożywiały ucztę sposobem od lat 18 niepraktykowanym.—Nazajutrz po wejściu wymienionego oddziału huzarów Węgierskich, gdyśmy odebrali wiadomość, że od korpusu *Tormansowa* podiażd złożony z ułanów i kozaków zbliżył się do Pińska tylko o mil 4; natychmiast rzuciliśmy się na konie i iako kto mógł uzbrojeni wliczbie 15tu uprosiwszy u officera huzarów 14tu, przebywszy wody we dwie godziny znaleźliśmy Moskalów do boju przygotowanych (bo ostrzeżonymi byli). Nic nie pomogło mocne miejsce, iakiego w uformowanej linii trzymali się za groblą, nic nie dokazała wedwóynasob przewyższająca siła. Attakowaliśmy natychmiast. Złamani od razu, straciwszy zaraz kilku, pędzeni od nas, ratowali się za groblą drugą i tam znów do boju uszykowali się: lecz i ten raz, natarci mocno, pobici, poranieni, zupełnie uciekli. Skutkiem było tej utarczki, zabitych kozaków i ułanów 8, wziętych ułanów 6, koni 9, ranionych oprócz tego 17, którzy uciekać daleko nie mogąc w blizkich wsiach pozostali. Z naszej strony ranionymi zostali i to lekko jeden unter-officer i jeden huzar. Od wziętych ieńców dowiedziawszy się, że dwa szwadrony huzarów stało o półtorej mili, musieliśmy się zwrócić do Pińska. W przeciągu tygodnia prawie codziennie małe z Moskalami bywały utarczki. W jednej z nich Officer ułański kommenderujący podiażdem dostał się nam w niewolę.—Wtém, gdy z obrotów wojennych Jenerał Hrabia *Regnier* z wojskiem Saskim zajął stanowisko Xiążęcia *Schwartzenberga*, i zaraz odwróciwszy się do Słonima, z Pińska załogę wyciągnął, korpus *Tormansowa* aż w okolice Słonima postępując przysłał kozaków dla zaięcia Pińska. Ci wliczbie kilkudziesiąt zapewniwszy się, że wojsk żadnych nie ma, z zupełnem bezpieczeństwa do miasta wchodzili. Lecz męstwo mieszkanców bez wyjątku płci i wieku, stawiło nieprzełamaną zaporę. Z dachów, z okien, ogrodów sypnęły się kule, a nawet kamienie, sztuki żelaza i drzewa, z rozpaczoną ciskane ręką, wszystkim prawie kozakom śmierć na ulicy zadaly.—Ledwie ich część piąta ucieczką ratować się mogła. W kilka godzin cały półk moskiewskich huzarów nadciągnął. Lecz nim ten przyszedł, obywatele mieli czas ustąpienia z miasta i udania się do Słonima do korpusu Jrla Hrabiego *Regnier*; zajął więc nieprzyjaciół miasto zupełnie puste.

Oto jest stan Pińska w jakim był do dnia 27 Lipca 1812 roku.

Dziennik początkowych czynności korpusu wojska posiłkowego austriackiego.

Dnia 9 Czerwca ruszyli Austriacy ze Lwowa do

Lublina, dokąd przybyli dnia 20. X^{te} Schwartzenberg odebrał rozkaz od J. C. K. Mości ciągnięcia do Siedlca, osadzenia lekką jazdą Sokołowa i zasłonięcia szaniec przedmostowych pod Pragę, Modlinem i Sierockiem. Dnia 25 wszedł korpus do Siedlca przebiegłszy w dniach 13 przeszło 46 mil niemieckich. Tym czasem wielkie wojsko Francuzkie przeprowiło się przez Niemien i poszło ku Mińskowi i Stonimowi. Dnia 2 i 3 lipca X^{te} Schwartzenberg przeprowił się za Bug dla połączenia się z temi wojskami. Jenerałowie Mohr i Frelich prowadzili straż przednią. Dnia 6 przybył korpus austr. do Wysokiego Litewskiego. Przednie straże poszły aż do Obryna, gdzie pobrano dosyć wielu ienców i wiele bagażów. Nieprzyjaciół cofnął się na wszystkich punktach. Dnia 9 Lipca przybył korpus do Prużany i tam został do dnia 15 uważając o broty wodza ros. Kamińskiego stojącego pod Kowlem. Dnia 11 Jnrł Frelich przybył do Pińska, gdzie zabrał znaczną ilość żywności i kasę wojenną, tudzież wielki magazyn w Janowie. Tegoż czasu Jrł Mohr połączył się z korpusem Jrła Regnier, który znajdował się w Stonimie. Jenerał Zechmeister z przednią strażą napędził nieprzyjaciela pod Ramhy i odparł aż do Lubawerhof. Dnia 12 Jrł Mohr odebrał rozkaz pociągnąć z Jelca aż do kanału Ogińskiego, a wojska lekkie posłać aż za drogę z Pińska do Klecka i Nieświża. Dnia 13 cofnął się nieprzyjaciół za Ratno. (Późniejsze czynności w tej stronie już doniesione.)
z Wilna 30 Sierpnia.

Kiedy Zbawca nasz otworzył Polakom świątynię zawodu do popisania się, kiedy ten wielki sędzia ma dać wyrok o naszej zasłudze, kiedy Ojczyzna do nas ręce wyciąga; niech nam będzie wolno zacytować, co w podobnych przypadkach prawa czynić zalecają, i co nasi przodkowie czynili dla utrzymania honoru narodowego.

Wielka księga praw naszych, iedyny monument, którego Moskale, wszystko zniszczywszy, tknąć się nie śmieli, w rozdziale 2gim, artykule 1szym, daie tę świętą dla każdego Polaka wyrocznię: „Ustawuemy też z przyzwoleniem PP. Rad naszych i wszystkich stanów poddanych naszych państwa tego W. X. Lit: iż wszystkie stany duchowne i świeckie, książęta, panie, i urzędnicy ziemscy dwornicy, dworzanie, i ziemianie, szlachta chorągiewna i wdowy, też tatarowie i mieszcianie miast naszych, mające imiona ziemskie, każdy od wyższego aż do niższego stanu nikogo niewyymuiąc, lata zupełne mając, czasu potrzeby z nami i potomkami naszymi, albo przy hetmanach naszych, winni będą osobami swemi wojnę służyć i wyprawować na służbę wojenną, kiedykolwiek potrzeba była, wedle uchwały ziemskiej sejmów walnych, iako naonczas będzie potrzeba ukazować, a zwłaszcza gdyby ruszenie popolite uchwalone było, to iest: iako ludzi oyczystych i przychodniów, z majątności oyczystych, macierzystych, kupnych, wysłużonych, i iakokolwiek nabytych. A wdowy, sieroty, i dzieci lat zupełnych niemające, mają wyprawować według ważności imion swych, konno i zbrojno, iako na Sejmie postanowią, a na miejscu namienionym przez list nasz, ma się każdy stawić oczywiście, i dać się popisać i szykować Hetmanowi naszemu Wielkiemu tego Państwa Xięstwa Litewskiego na ten dzień, który przez nas ku temu popisu będzie położony i obiawiony. A iestliby kilka braci niedzielney było, tedy bracia mają między sobą godnego lat dorosłego wybrawszy postać, który z imienia niedzielnego ma wojnę służyć tymże obyczaiem iako wyżej opisano. Chcemy też mieć i ustawuemy, aby wszyscy poddani naszymi, mieszcianie, czasu gwałtowney potrzeby z inszemi ludźmi naszymi wojnę służyli, albo z dozwoleniem naszym na wojnę wyprawowali według postanowienia Sejmowego. A ktoby z tych poddanych naszych, szlachty, rycerstwa wszelakiego, także i wszelakiego stanu, mając imiona ziemskie, wojny nie służył, albo przyiachawszy na rok położony nie popisał się, a choćby i popisał a szyku nie doczekał, albo i szykowawszy się

bez woli naszej, albo Hetmana naszego wielkiego przecz odiachał, ten imienie swe traci na Rzeczpospolitą, i na nas Hospodara, pod tym obyczaiem, iakoby wojny nie służył. I dla tegoż my Hospodar obiecuiem ten urząd, Hetmaństwo wielkie, godnym i doświadczonym ludziom narodu szlacheckiego, rodzicom starodawnym tuteyszego państwa naszego Wielkiego Xięstwa Litewskiego dawać i to miejsce zasadzać „Konstytucye 1505 i 1510 wspierają powyższe prawo. Artykuł 7 z rozdziału 2go Statutu Litt: wyraża: że cała szlachta wziąć się ma do oręża skoro tylko wojna wybuchnie. Artykuł 14 na ludzi podłych, serca małego, niewartych imienia Polaka, daie taki wyrok: „Ustawuemy też ktoby z bitwy uciekł, takowy za słusznym dowodem, od Hetmana przez wyrok nasz hospodarski imienie i część traci.“ Konstytucya 1620 pozwala zabić każdego, ktoby z bitwy uciekał, a gdyby uszedł, taki bezecnym będzie. — Tym sposobem Polska wyprowadzała w pole przeszło 200,000 samey jazdy. Basko historyk polski świadczy, że ieden powiat Łęczycki stawiał Bolesławowi Chrobremu 2,000 kirysników a 4,000 procowników. Historyk Maksymilian Fredro przywodzi to powszechne przekonanie, że Polska wystawowała od 200,000 do 340,000 jazdy. Dzieiopsis Starowski potwierdza też prawdę i przywodzi za przykład niektórych panów, co prowadzili na wojnę całe chorągwie. To podają nam przodkowie; o nas też potomność sądzić będzie i wszystko to napisze, co dziś w obliczu Europy zdziałamy.

Gwardya Narodowa Wileńska zwraca na siebie oko Publiczności. Pięknie umundurowana, zręcznie ćwiczona, uczuciami honoru w służbie powodująca się, w pełnieniu rozkazów czynna bez obrazu, kilkakroć już występowała w paradzie: raz na uroczystość urodzin CESARZA i Króla Zbawcy Polaków, drugi raz na imieniny Jego najjaśniejszey małżonki Cesarzowej Jmci; dnia 28 hauptwach obiegła. Pięknością i okazałością, przewyższając resztę kompanie grenadyerów, fizyliierów i woltizerów. Liczba ogólna czyniących służbę 1220 wynosi. Wszystkie więzienia są pod ich strażą. Najpierw uformował się batalion JP. Francessona i służbę zaczął. Sprawiedliwe dzięki należą się za wystawienie tej gwardyi JW. Kosielskiemu dawniej Półkownikowi artyleryi, kawalerowi krzyża Polskiego, a teraz Komendantowi gwardyi narodowej: JP. Francessonowi b. Kapitanowi artyleryi i Zakrzewskiemu b. Kapitanowi od piechoty a teraz szefom batalionów gwardyi narodowej, mianowanym przez dekret Cesarza i Króla NAPOLEONA, tudzież Łowczemu Petrykowskiemu czynnie utrzymującemu biuro komitetu do formowania gwardyi: którzy niezmordowaną usilnością, niezrażonem wytrwaniem i starannością, namową, zachęcaniem, przekonaniem, potrafili tę liczbę zebrać i one ukształcić. Słusznie też pochwała należy się dla obywatelów gwardyaków, którzy pięknie umundurowali się i pięknie postępują, dając przykład karności i honoru, co właściwą iest cechą każdego niewyrodnego Polaka.

Odezwa do płci piękney Litewskiej.

Polacy i ich obrońcy, pod Smoleńskiem ranieni, waszey Damy! potrzebują pomocy. Jeszcze otwarte ich rany: śpieszcie się zatrzymać krew drogą zbawców naszych! Nie ma piękniejszego zabaw waszych i przystoyniejszego celu, Płci piękna! Niemożna też pożyteczniey stracić czasu, iak poświęcając na robienie szarpiy dla cierpiącey ludzkości. Z ukontentowaniem odczytywaliśmy w tej gazecie ofiary podobne dam Warszawskich, Sandomirskich i Krakowskich w kampanii r. 1809 nieporównanym patryotyzmem oznaczoney. Wierząc, że z równem rozrzewnieniem czytać tam będą o waszych ofiarach i równie uwielbią iak ludzkie tak patryotyczne dopełnienie świętey powinności.

JP. Jędrzey Sniadecki Professor Chemii i JP. Jakub Szymkiewicz Doktor Medycyny, przyjmować będą pod wagą składane szarpiie. Redaktor zaś gazety za honor sobie poczyta drukować imiona patryotek i ich szanowne ofiary. K. D. R. K. L.

KOMMISSYA rządu tymczasowego W. Xięstwa Litewskiego, na przełożenie Komitetu Skarbowego, niżej umieszczoną tabelę ewaluacyjną zagranicznych pieniędzy do powszechnej wiadomości podaie, i do niej wszystkim, a szczególniej Kassyeróm skarbowym tudzież Poborcóm wszelkich podatków i cel, w mieście Wilnie od dnia 28 Sierpnia, a po Departamentach od dnia 1 Września bieżącego roku stosować się zaleca. Rzetelna i wewnętrzna wartość pieniędzy w tabeli wyszczególnionych wzięta była za zasadę do ogłoszenia ich szacunku, wyiawszy małe odmiany od czasowych okoliczności wskazane: podług tej wartości Kassy publiczne przyjmować te pieniądze i wydawać będą, nikt przeto z prywatnych przyjmując je lub wydając podług takowej ewaluacji, bądź siebie, bądź drugiego na żadną stratę narażać nie może, i wszyscy w powszechnym i tak ustanowionym kursie bez wstrętu i przeszkody przyjmować je powinni.

Srebrne pieniądze.

Francuzkie. Sztuka od 5 franków - - - zł. 8 gr. 3.
 od 2 franków - - - zł. 3 gr. 7.
 od 1 franka - - - 1 - 18.
 1/2 franka (*demi franc*) - - - - 24.
 1/4 franka (*quart de franc*) - - - 12.

Talar od 6 liwrów dawnego Rządu,
 od roku 1726 inclusive - zł. 9 gr. 12.
 Półtalar od 3 liwrów - - - 4 - 15.

Włoskie z popiersiem N. Cesarza Francuzów i Króla Włoskiego.

Sztuka od 5 lirów - - - zł. 8 gr. 3.
 od 2 lirów - - - 3 - 7.
 od 1 lira - - - 1 - 18.
 1/2 lira czyli 10 soldów - - - 24.
 1/4 lira czyli 5 soldów - - - 12.

Saskie. Tal: konwencyjne czyli species zł. 8 g. 12
 Półtalary (z napisem 2 pod herbem) 4 - 6.
 Dwuzłotówki (z napisem pod herb:) 2 - 3.
 Złotówki (z napisem pod herbem 1) 1 - 1.
 Półzłotki (z napisem 12 *einen Thal.*) - 15.

Austryackie, Bawarskie, Wirtemberskie, Westfalskie i innych Kraiów Niemieckich.

Konwencyjne Talary i półtalary teyże samey wartości co i Saskie, wyiawszy półtalary *Westfalskie, Hannowerskie* czyli *Brunświcko-Luneburskie, Meklembursko-Szweryńskie*, stare *Brandeburskie* i nowe *Prusko-Brandeburskie* od r. 1796 (z napisem 18 *Stück eine Mark fein*) bite, mające w steplu ułomek 2 lub liczbę 24 Mariengrosch, które przyjmowane bydz mają po - - - zł. 4 gr. 15.

Sztuka od 20 kreytzerów (z napisem 20 - - - zł. 1 gr. 12.

Sztuka od 10 kreytzerów (z napisem 10) - - - - 21.

Talar Brabański czyli Kronentalar (ze 3 lub 4 Koronami) - 9 - 12.

Półtalary - - - 4 - 21.

Cwierć talara - - - 2 - 10.

Pruskie. Talary - - - 6 - -

Półtalarek - - - 3 - -

Cwierć-talarek - - - 1 - 15.

Dwuzłotówka - - - 2 - -

Tynf (z napisem pod orłem 18) 1 - 3.

Złotówka - - - 1 - -

Półzłotek - - - - 15.

Szostak (z napisem pod orłem VI) - 10.

Xięstwa Warszawskiego pieniądze srebrne i złote przyjmowane będą w teyże samey wartości, iaka na nich oznaczona.

Polskie. Od r. 1765 do 1787 inclusive

Talary od 8 złotych - - - zł. 8 gr. 12.

Półtalary - - - 4 - 6.

Dwuzłotówki - - - 2 - 3.

Złotówki - - - 1 - -

Półzłotki - - - - 15.

Srebrnik - - - - 7 1/2

Polskie Poźniejsze: to iest, od r. 1787 do 1795 inclusive

Talary od 8 złotych - - - zł: 8 - -
 Talary od 6 złotych - - - 6 - -
 Czterozłotówki - - - 4 - -
 Dwuzłotówki - - - 2 - -
 Złotówki - - - 1 - -
 Półzłotki - - - - gr: 15
 10 Groszówki - - - - - 10

Rossyyskie. Pieniądze srebrne poczawszy od rubla do dwudziestki inclusive, zachowują się w tymże samym kursie, iaki był dotąd.

Holenderskie. Talar holenderski obrączkowy zł: 8 gr: 15
 1 Gulden czyli złoty holenderski (z napisem po iedney stronie herbu I, a po drugiej G.) 3 - 12
 Złote pieniądze.

Czerwone złote holenderskie tak dawniejsze, iako też w ostatnich czasach robione z popiersiem Króla Landwika, Polskie, Saskie, Austryackie, Węgierskie - po zł: 18 gr: 15

Napoleondory od 20 franków lub 20 lirów 32 - -

. od 40 franków lub 40 lirów 64 - -

Luidory przeszłego rządu francuzkiego od 24 liwrów czyli poiedyncze - 57 - 20

. podwójne - 75 - 15

Augustdory czyli Frydryksdory Saskie poiedyncze - - - 53 - -

. podwójne - - - 66 - -

Frydryksdory Pruskie poiedyncze - - 53 - -

. podwójne - - 66 - -

Tak zwane Brunświcko-Luneburskie Karldory poiedyncze i podwójne, oraz teraźniejszego Króla Westfalskiego sztuki złote od 5 lub 10 talerów, teyże samey wartości, co Frydryksdory Saskie i Pruskie.

Imperyały Rossyyskie 5 rublowe - - 32 - -

. 10 rublowe - - 64 - -

Suwereny czyli Szufryny Austryackie poiedyncze - - - 27 gr: 20

. podwójne - - - 55 - 15

W tey wartości przyjmować będą wszystkie kassy w podatkach wyżej wyrażone złote pieniądze, zapewniając się o ich wadze i rzetelności za pomocą służących na ten koniec ważek. Co się zaś tycze kursu złotych pieniędzy w publiczności, ten iako od potrzeby kupujących lub sprzedających też pieniądze zależy, tak różnym bydz może, w czem zupełna kazdemu zostawia się wolność.

Moneta zdawkowa.

Monety zdawkowe tylko w opłatach lub dopłatach 15 groszy niewynoszących od kass przyjmowane będą i to nie inne iak następujące.

1. Moneta zdawkowa dawna Polska, iakoto: półgroszówki, groszówki, trzygroszówki.

2. Moneta zdawkowa teraźniejsza Xięstwa Warszawskiego, iakoto: grosz, 3 grosze, 5 groszy, i t. d. Obie w zupełnym kursie od Rządu naznaczonym.

3. Nim zaś wspomniane monety zdawkowe w potrzebnej do wygody Obywatelów znajdą się ilości, przyjmowana będzie tymczasowie moneta miedziana Rossyyska podług następnego kursu.

Sztuka od 5 kopieiek po - - gr. 5

. od 2 kopieiek - - - 2

. od 1 kopieyki - - - 1

Deniuszka czyli grosz Rossyyski - - 1/2

4. Również tymczasowie przyjmowany będzie dydek Pruski po - - gr: 3

Oprócz wyżej wspomnianych, wszelkie inne billony czyli zdawkowe monety w żadnej opłacie lub dopłacie od kass przyjmowane nie będą.

W ogólności wszelkiego rodzaju pieniądze w Tabeli niniejszej ewaluacyjnej nieumieszczone, w kas-

sach przyymowane nie będą, kurs ich iednak przez to w publiczności nie tamuie się.

Zupełnie ściśle biorąc, wartość iednego franka iest 1 złoty, 18 groszy, 11 denarów, 5 ósmych i $\frac{1}{5}$. Wartość 2 franków i 5 franków wypada również w ułomkach, które każdy łatwo zrachować sobie może, biorąc za zasadę iż 57 franków czynią 60 złotych równo. W oznaczeniu tabellowém ułomki opuszczone zostały, iako nie mogące być w pojedynczych sztukach zrealizowane, co się równie i do innych obcych pieniędzy rozciąga.

Niniejszą Tabellę ewaluacyjną monet zagranicznych Kommissyia Rządu tymczasowego W. Xięstwa Litewskiego do powszechney podając exekucyi, odwołuie razem wszelkie urządzenia tymczasowe co do biegu monet dotąd zasze, a szczególniey rezolucyją swoją pod d. 7 Sierpnia r. b. N. 456 względem kursu monety miedzianej Róssyjskiej. Dan w Wilnie na Sessyi Kommissyi Rządowej dnia 26 Sierpnia 1812 roku.

Podpisano: Józef Hrabia Sierakowski Prezydujący.
Józef Kossakowski Ieneralny Sekretarz.

Na mocy zalecenia Dyrekcyi skarbowey Departamentu Wileńskiego, podaję do wiadomości Publiczney: iż drzewo towarne znajdujące się w lasach, tudzież nad spławnami rzekami iako to nad Mereczanką, Niemnem i na stawie Olkienickim, różney długości, iakoto: od dwóch do ośmiu sążni długożyny, a od 7 do 12 cali grubini, wszystkiego sztuk 2727 przez publiczną licytacją w dniach 6, 12 i 18 miesiąca Sierpnia sprzedawane będzie—O miejscu, gdzie takowe drzewo ma się sprzedawać można dowiedzieć się u Inspektora lasow narodowych Departamentu Wileńskiego, na ulicy Dominikańskiej w kamienicy JP. Doroszkki pod Nrem 425, lub u nadleśnego dystancyi pierwszej kapitana Malczewskiego mającego kwaterę w Trokach. Dat w Wilnie roku 1812 Augusta 31 dnia.

Floryan Trzaskowski Insp: lasow Narod: Dep. Wil:

Sąd Woytowski Ławniczy Wileński, na mocy organizacyi Kommissyi Rządu tymczasowego Wielkiego Xięstwa Litewskiego zareassumowawszy Sądy swe w celu sądenia spraw kryminalnych i uczynkowych podług prawideł rzeczoney Kommissyi Rządowej przepisanych, postanowił, aby obywatele miasta Wilna, iak o rozpoczęciu tego sądu, tak też o otwarciu iuż aktow mieyskich wiadomemi byli. Niemniej iżby WW. Adwokaci przy sądach niniejszych pełniący swoje obowiązki, dla zaięcia się temiż obowiązkami odpowiednie ich powołaniu w nayrychlejszym czasie do tego Sądu stawili się wydać awizacyją przez Gazetę Kuryera Litewskiego. Jakowa zamieszcza się. Dnia 31 Augusta 1812 roku.

Szymon Giec Bur: M. W. w mieyscu Woyta.

Józef Pozlewicz M. W. Pisarz.

Uniwersytet Wileński uwiadamia publiczność, iż wszystkie obowiązki swoje, ile tylko teraznieysze dozwalaia okoliczności, po dawnemu odbywać będzie; tak co się tycze dawania lekcyi, iako też zarządzania szkołami. Kursa nauk w Uniwersytecie zaczyna się dnia 20, a w Gimnazyum Wileńskiem dnia 14 teraznieyszego miesiąca Września. Do innych Gimnazyi i szkół powiatowych posłane są zalecenia, ażeby gdzie tylko można, w dawnym porządku dawane były lekcyje. Kommissya Rządu tymczasowego w W. X. Litt: zaleciła Administracyom departamentowym, domy szkolne, ile tylko zgodzić się to może z potrzebami woyska, oswobodzić od zaięcia, dla nieprzerwywania instrukcyi publiczney.

Redakcyja Kuryera Litew: uprasza donieść o czynach patryotycznych i ofiarach dla Oycyzny, co chętnie z pospiechem do wiadomości publiczney podawać będzie.

Gdy teraz poczty urządziły się w krain oswobodzonym, przeto niniejsza gazeta może być pocztą wypisywana od Pocztodyrekcyi Litewskiej. W mieście Wilnie bez poczty półrocznie kosztuie zł. trzydzieści.

Od granic Gallicyjskich dnia 13 Lipca.

Woysko odwodowe wynoszące 80,000 ludzi ze-

brało się iuż w okolicach Lwowa: Jenerał iazdy, Xiążę Hohenzollern, dowodzący oném, ma swoją główną kwaterę we Lwowie. Jenerał iazdy, Xiążę Reuss Henryk, który dotychczas miał ogólne dowództwo w Gallicyi, pojechał do wód dla poratowania swojego zdrowia.

Z Rosieyń dnia 16 Sierpnia.

Wczora obchodziliśmy tu rocznicę urodzin W. NAPOLEONA Zbawcy naszego przez powinszowania, modły, Te Deum laudamus, mowy, kazania i iluminacyą. Okazało się większa była aniżeli spodziewaliśmy się. Zapal był powszechny. Wszystkie szczególności nosiły cechę energii i szczerości. Uczty, biesiady, zabawy noc całą trwały. Próżno byłoby pisać dłużej o rzeczach, które często i wszędzie powtarzane dosyć są znaiome; lecz zamilczę niemożna o znamięnitych czi, oddanej W. NAPOLEONOWI i o obywatelskiej prawdziwie ofierze poświęconey Oycyznie. Dzień 15 Sierpnia był dniem poiednania dwóch znacznych stron, które ciągle pod rządem moskiewskim rozróznione, nigdy nie przestały rozdwaiać całego powiatu. Złożenie tej emulacyi na ołtarzu Oycyzny, tym większą ma zaletę, że oddawna Moskale używali wszystkich sprężyn, na rozróznienie Polaków. Bogdayby wszyscy, którzy ieszcze są rozdwoieni, za tym pięknym przykładem, rzekli się swoich zawiści, a połączyli sposoby dla usłużenia Oycyznie. W terażniejszych okolicznościach, ktokolwiekby używał wpływu swojego na uciśnienie współobywatela, służyłby tylko nieprzyjaciółom. Rozrzewniający był widok szanownych familii łączących się na ucztach wzajemnych, wyprysięgających się swoich poróznień, łączących się węzłem miłości Oycyzny. Owocem tego zbioru przyjaciół obywatelow był iednomysłny wybor byłego Marszałka Rosieńskiego Białozora za posła, a byłego Podkomorzego Billewicza za deputowanego do Konfederacyi, iako mężow słynących patryotyzmem, talentem i popularnością.

Z Wołkowyska dnia 15 Sierpnia.

Miasto Powiatowe Wołkowysk w dzieiach Polskich niegdyś sławne, obchodziło rocznicę urodzin Najsławniejszego NAPOLEONA W. Cesarza i Króla, w następującym porządku. O 6 godzinie zrana dzwony zapowiedziały mieszkańcom tak miłą i pożądaną uroczystość. O godzinie 11 Podprefekt Powiatu z obywatelstwem, Jenerał woysk Austriackich Pfonzelter z korpusem Officerów i Magistrat z cechami udali się do kościoła Parafialnego, gdzie po odbytem nabożeństwie i wymowném przez mieyscowego plebana kazaniu, Te Deum landamus odśpiewano. Po nabożeństwie, któremu oddział woyska Polskiego 14 półku piechoty assystował, dany był obiad na kilkadziesiąt osób u Podprefekta, na którym spełniano toasty do okoliczności stosowne. Wieczorem całe miasto zostało oświecone, a mianowicie dom Podprefekta, Plebanii, Ratusz i Synagoga rżęsił się światłem. W tym dniu, który odtąd stanie się dniem narodowej uroczystości, wszyscy bez różnicy mieszkańcy błagali Pana Zastępów, aby orężowi W. NAPOLEONA Zbawcy i Wskrzesicielowi Polskiej krainy błogosławić raczył.

Roku 1812 Augusta 24 Jan Kudosz włościanin ze Suderwy Dziedzictwa WJX. Taulerego Wołczackiego Kanonika Inflańskiego służący za lokaja, wzrostu średniego, twarzy blad, włosow swiatlych, lat od urodzenia mający 18, odbiegłszy Pana swego chorego w Wilnie, w domu Obywatela Jana Ceydlera na Rudnickiej ulicy, i zabrawszy całą Liberyą sukna kramnego szaraczkowego, kamizelkę sukna ponsowego, tudzież płaszcz, bieliznę etc. Na dniu 23 praesentium, nieopowiedzianie wyszedł: taki wypadek każdemu rozumem niemiły, podając do Druku dla trzykrotnego opublikowania przez Gazetę, wszelkiej Zwierzchności upraszam, ażeby kędy się takowy zbieg okaże, był wzięty i dostawiony do Podprefektury Pittu Wileńskiego lub do Domu pomienionego Obywatela Ceydlera, albowi też do Dworu Suderwy, za co dostawiający przyzwolitą odbierze nagrodę. Dat ut supra w Wilnie.

Józef Siedlikowski Plenipotent.